

Stanley Weyman:

Rdeča kokarda

Roman.

»Če dovolite gospod vikont,« je začel. Nato je premočnil; vzravnil se je — zakaj moč navade mu je bila spet usločila hrbet — in povzel naravnost: »Javna blagajna, gospod. Za stran nje sva se prišla posvetovati z vami.«

»Posvetovati se z menoj?« sem zategnil ves presenečen. »Za stran javne blaginje?«

Mukoma se je nasmehnil, a vzdržal je. »Da, gospod. Zgodilo se je take izpremembe... in tolikanj smo potrebni dobrega sveta...«

»Da se ne smem čuditi gospodu Douryju, če ga je prišel prositi v Saux.«

»Tako je, gospod.«

Ne trudeč se da bi utajil svoj prezir in svoje začudenje sem skomignil z rameni ter pogledal župnika.

»Nu sem vprašal po kratkem premočniku, kaj bo dobrega? Ali so vas zasačili, da točite slabo vino? Ali pa nemara želite zvedeti število jedil, ki ga določa naredba glavnih stanov? Ali...«

»Gospod,« je dejal in zbral vse svoje dostojanstvo, »zdaj ni čas za šale. V sedanjih krizi je gostilničar prav tako prizadet kakor plemič, če dovolite; in zapuščen po tistih, ki bi ga morali voditi...«

»Zapuščeno — kaj?« sem vzkliknil.

Zardel je kakor paradiznik.

»Gospod vikont dobro ve, da govorim o ljudstvu...« je rekel z užaljenim glasom. »In zapuščen po svojih zakonitih voditeljih...«

»Na primer?«

»Po gospodu vojvodi Artoiškem, gospodu princu Condéškem, gospodu vojvodi Polignaškem in...«

»Glejte, glejte!« sem rekel. »Kako so ga zapustili?«

»Kako? Ali mar ne veste, gospod?«

»Česa?«

»Tega, da so ostavili Francijo? Da so v noči 17. julija, tri dni po zavzetju Bastilje, princu kraljevskega doma skrivaj prestopili francosko mejo in...«

»Nezmisl!« sem vzkliknil. »Nezmisl! Zakaj naj bi bili odpovali?«

»Baš to je vprašanje, ki si ga ljudje zadajajo, gospod vikont,« je nadaljeval z razvnetim glasom. »Nekateri pravijo, da so ostavili prestolnico z namenom, da bi jo kaznovali. Drugi trdijo, da so hoteli s tem pokazati, da ne odobravajo amnestije, ki jo je njegovo Veličanstvo proglasilo naslednji dan. Pravijo tudi, da jih je bilo strah. So celo taki, ki mislijo, da so pobegnili zato, ker so se bali, da jih ne bi zadel Foulonova usoda...«

»Tepec!« sem kriknil, zakaj moje potrpljenje je bilo pri kraju. »Meša se vam! Vrnite se k svojim ponvam! Kaj veste vi o državnih poslih! Bogme,« sem nadaljeval v svojem ogorčenju, »da ste za mojega deda takole govorili o kraljevskih princih, bi sedeli šest mesecev ob kruhu in vodi; srečnega bi se štel, če vas ne bi s palico nažgali po podplatih!«

Videl sem, kako mu je omahnil duh in kako ga je stara navada vrgla iz nove vloge. Jecljaje se je jel opravičevati, da ni imel žaljivega namena; le izrazil se je nemara slabo. Vkljub temu sem ga

hotel ošteti, ko se je v moje začudenje oglašil Buton.

»Oh, gospod, vse to, kar govorite, je veljalo pred tridesetimi leti,« je rekel z osornim glasom.

»Ohej, prostak!« sem vzkliknil in toliko da mi ni sapa zastala od presenečenja, »kaj pa je tebi tega mar?«

»Z njim sem prišel,« je odvrnil in resno pokazal na svojega tovariša.

»Po državnih poslih?«

»Da, gospod!«

»Bogme,« sem vzkliknil, mereč ju z nejevernim ogorčenjem, »če je tako, kakor pravita zakaj nista privela s seboj tudi psa čuvaja? In Jeanovega ovna. In babičine mačke? In...«

Župnik se je dotaknil mojega komolca.

»Mislim, da bi bilo bolje poslušati, kaj jima je na umu,« me je tiho opomnil. »Potlej, gospod vikont...«

Le nerad sem odnehal.

»Tak kaj bi rada?« sem dejal. »Razložita mi svojo željo.«

»Intendant je pobegnil,« je odvrnil Doury, ki se je bil v tem spet odel v svoje prvotno dostojanstvo; »zato hočemo po navodilih, ki smo jih dobili iz Pariza in po slavnem zgledu, ki nam ga daje prestolnica, ustanoviti komitet. Komitet, ki naj upravlja posle našega okrožja. Moj vrli prijatelj in jaz si štejeva v čast, gospod vikont, da stojiva pred vami kot odposlanca tega komiteta.«

»Vi — nu, bodi v božje ime; toda on!« sem izbruhnil z gnevom, ki ga nisem mogel več brzdati. »Za Boga, kaj je njemu do komiteta in do okrožnih poslov?«

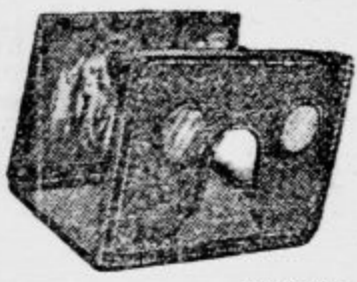
Brez usmiljenja sem s prstom pokazal na Butona, ki je v zadregi prestopal z noge na nogo in zardeval pod svojo rjavo kožo, ne da bi se oglašil.

Proda se 4-sedežni osebni

AVTO

znamke Fiat-Torino, tipa 501 v prav dobrem stanju. — Ponudbe na upravo »Jutra« pod »Fiat-Avto 501«.

Krasoto lepe ženske

zamorete najbolj občudovati z našim Stereoskopom v žepni obliki. Presenetljivo krasni prizori. Nekaj popolnoma novega za ljubitelje lepih prizorov ženske in moške aktivne športne. Skupine v prosti naravi. Originalne krajevne slike raznih krasnih mest.

Razpošilja
Novinski biro, Ljubljana, Selenburgova 7-II.
Cena aparatu z 10 dvojnimi slikami 90 Din. Nadaljne serije slik po 35 Din. — Poštne prosto.

Trgovska hiša

v Kamniku sredi mesta s korporacijsko pravico v jako dobrem stanju se proda. Ponudbe na upravo »Jutra« pod »Trgovska hiša v Kamniku«.

6340-a

Oni, ki se udeležijo veleseima v Ljubljani

naj takoj prijavi svoj naslov, ker bodo s predvajanjem senzacionalnega francoskega patenta lahko lepo zaslužili. Avtomatični kurilni regulator, SHS patent št. 170-26. Za patent se da izdelovalna pravica za vso Jugoslavijo v zakup. Zlasti primerno za tvornice pločevinastega blaga, ključavničarska in strojna podjetja. Več s prospektom na naslov

VIKTORIA - REGULATOR, Novi Sad, poštanski pretinac 75. 6381-a

Objava.

Uprava Državnih Monopola razpisuje drugo ofertalno licitacijo za nabavku ručnih vatrogasnih aparatov za potrebe raznih monopolskih ustanov.

Licitacija će se održati na dan 21. juna 1928. g. u kancelariji Upravnika Državnih Monopola u 11 časova pre podne.

Svaki ponudjač dužan je Depozitno Blagajni Uprave Državnih Monopola najdalje do 10 časova dana označenog za licitacijo položiti kauciju koja iznosi za državljane SHS 5%, a za strane 10% od ponudjene cene.

Uslove i bliža obaveštenja mogu se dobiti v kancelariji Mašinskog Odseka Industrijskog Odeljenja svakog radnog dana od 9—12 časova pre podne.

Iz kancelarije Industrijskog Odeljenja Uprave Državnih Monopola L. M. Br. 5304 od 26. aprila 1928 g. 637-7

Nov zvezek Jurčičevih zbranih spisov ki jih urejuje dr. Ivan Prijatelj in izda a knjgarna Tiskovne zadruga v Ljubljani je izšel (V. zve. ek)

Broširan velja Din 84.—, v platno vezan Din 100.—, v polusnje Din 106.—.

Surovo maslo

kupuje na letoletni sklep prvovrstno, centrifugalno čajno maslo. — Dopisi pod E. Vajda, Cakovec Medjimurje. Telefon 59, 60, 3. 626-1

RADIO

Vse vrste aparatov sestavne dele in potrebščine dobite najceneje pri novi trrdki RADIOVAL Ljubljana, Kongresni trg 3. Zahtevajte ponudbe in cenike. 6373

Modna trgovina v Ljubljani sprejme spretno

prodajalko blagajničarka

ne pod 22 let staro. Istotam se sprejme. Naslov pove oglašni oddelek »Jutra«.

Naznanjam potujočemu občinstvu, da sem s 5. t. m. prevzel kavarno in restavracijo „Srbski kralj“ v Subotici.

Obenem dajem na znanje vsem trg. potnikom, da imajo v moji restavraciji 10% popust. Restavracija in kavarna je novo opremljena ter garantiram za dobro in solidno postrežbo. Z odličnim spoštovanjem 632. MAVRO FRIEDMAN Kavarna in restavracija »Srbski kralj« Subotica

Zahvala.

Vsem ki so ob priliki prerane smrti našega nepozabnega sina, brata, svaka, strica, gospoda **Martina Erjavca** kovinskega strugarja izkazali svoje sočutje, izrekamo tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo. Zahvaljujemo se zlasti za podarjene vence in cvetje. Nadalje vel. g. tovar. Wielmannu, njegovji gospe soprogi, prijateljem in znancem za mnogobrojne obiske pri bolezni kakor tudi za spremstvo na zadnji poti — prav tako g. pevcem, godbenikom za ganjive žalostinke in govorniku g. Vrankarju za govor ob odprtem grobu. 6393 Vsem imenovanim izrekamo najsrčnešo zahvalo. Ljubljana, dne 21. maja 1928. Žaluječe rodbine Erjavce, Mlakar, Novak.

Bros posebnega naznanila

Potri globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežučno vest, da je naš srčno ljubljeni in nepozabni soprog in ata, gospod

Slavko Šijanec

administrativni kapitan I. klase dne 20. maja 1928 po dolgi mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal. Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek, 22. maja 1928 ob 3/4 uri popoldne iz mrtvašnice stalne vojne bolnice na pokopališče k Sv. Križu. Sv. maša zadušnica se bo darovala v župni cerkvi Sv. Petra dne 23. maja 1928 ob 8. uri. Ljubljana, dne 21. maja 1928. Marija Šijanec, soproga. Ernst in Kamila, otroka.

Halo! Tu RADIO Halo! „BLAUPUNKT“ Berlin. z našim najnovejšim trocevnim aparatom na zvočnik dobite tudi 3 komade PHILIPS cevi (A 410, A 425, B 406) in plačate vsega dinarjev 1.160.—. Najcenejši aparat vsega sveta 6166 izvorniško skladišče celokupnih »Blaupunkt« in »Philips« fabrikatov IDEALWERKE BERLIN SO 33, Coepenickerstrasse 10/a BEOGRAD SUBOTICA Balkanska ul. 36 Pašičeva ul. 1

MAKULATURNEGA PAPIRJA

Za trgovce, za obrtnike, za peke, za mesarje, za industrijo večja množina na razpolago po ugodni ceni. Naslov pove uprava »Jutra«.

50.000 Din raznih nagrad prinese svojim naročnikom prihodnji **Razgled** ki izide 31. maja 1928, toda le onim, ki bodo do 31. maja poravnali letoletno naročnino. — Uprava: Ljubljana, Selenburgova 7/II. Cenovni račun št. 14.589.

KDOR še ni poravnal vse naročnine v znesku Din 80.—, naj jo takoj nakaže!

KDOR še ni naročnik, naj takoj pošlje letoletno naročnino, da BO DELEŽEN NA GRADI! Do 31. maja je čas!

Dame in gospodje!

Velika izbira vseh vrst nemških in francoskih gumi steznikov, gumijev, nogavic za bolne noge in krčne žile, trebušni pasovi iz najfinjšega blaga pred in po porodu. Za gospode gumijevi trebušni pasovi (Mars-Gürtel). Pri posebnih slučajih se izgotavlja tudi po meri pri trrdki **G. BESEDNIK IN DRUG** LJUBLANA, Prešernova ulica šte. 5. 6392

V ponedeljek 21. majnika 1928 ob 8. zjutraj je v 75. letu starosti nenadoma zaspal v Gospodu moj dobri soprog, gospod **Franc Horvat** gostilničar in posestnik Pogreb blagega pokojnika se bo vršil v sredo, dne 23. majnika 1928 ob 14. uri iz hiše žalosti. Maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi. V Središču ob Dravi, dne 21. majnika 1928. Lucija Horvat, soproga in sorodniki. 6399

Zahvala.

Dolžnost mi je, da izrečem zahvalo vsem, ki so mi ob groznem udarcu, prizadetim mi s smrtjo soproga

Josipa Smoleta

višjega rač. revidenta stal na strani s svetom in pomočjo ter mi lajšali gorje. Iskrena zahvala g. predstojniku pokojnega, Ivanu Volcu in tovarišem gg. mestnim uradnikom in g. narevidentu Tavtarju, g. Estu za gniljiv govor in molitev ob grobu, g. Vodišku za toplo slovo od rajnika. Najtoplejša zahvala za izraženo sočutje g. županu dr. Pucu in g. mag. ravnatelju dr. Zarniku. Gospej Grašičevi za dobrotno izkazano uslugo, gg. pevcem Trnovo - Krakovo za v srce segajoče petje, darovalcem vencev in vsem, ki so pokojnika spremili na zadnji poti, vsem, ki so mi izrazili sočutje. V Ljubljani, dne 21. maja 1928. 6397-a Žaluječi ostali.